ఫేస్ రీడింగ్ - by శ్రావ్య

Back Home

స్నేహితురాలిని కలుసుకోవటానికి ఊరు ప్రయాణం ఉంది నాకు train లో. శెలవు పెట్టుకుని నన్ను అక్కడ దింపటానికి నాతో పాటు వస్తున్నారు మా నాన్నగారు కూడా.

"ఏంటి daddy , మీ చాదస్తము,ఇక్కడ ఎక్కిస్తే, అక్కడ దిగటమే కదా" అన్నాను సామాను సర్దుతూ.

"నీకు తెలీదు తల్లీ, ఈ రోజుల్లో రకరకాల మోసగాళ్ళు ఉంటారు. సామాను తో ఒక్కదానివే ఎలా ప్రయాణం చేస్తావు?" అన్నారు.

"నేనే మీ చిన్నపిల్లని కాను.. ఇట్టే చెప్పేయగలను నేను ఎవరు మంచివారో, ఎవరు మోసగళ్ళో, నాకు face reading వచ్చు" అని చెప్పా బుంగమూతి తో.

నవ్వి ఊరుకున్నారు మా నాన్నగారు."సరేలే కానీ, సామాను త్వరగా సర్దు, ఆఖరి నిమిషం దాకా సర్దుతూనే ఉంటావు" అన్నారు.

"ట్రైను అప్పుడే కాదు కదా, అంత ముందుగా బయల్దేరి ఏమి చేస్తాము" అన్నాను.

"నీకు తెలీదు, ఈ టైమ్ లో traffic ఉంటుంది, మరీ అంత ముందు గా ఏమీ చేరములే, చెప్పలేము, ఒక్కోసారి autos, అవీ దొరకటం problem అవుతాయి" అన్నారు.

"ఎంత traffic ఉంటే మాత్రము, అప్పుడే బయల్దేరాలా, ఏంటో చాదస్తము.." అమ్మ దగ్గర నసిగాను. మళ్ళీ నాన్న దగ్గర అన్ని సార్లు సణగటానికి భయం.

Auto ఎక్కాము. కాస్త దూరము వెళ్ళేసరికి signal దగ్గర ఆగిపోయింది ..

ఏమైంది అంటే ఏమిటో చెప్పాడు, నాకు అర్థం కాలేదు. signal మరింది, traffic అంతా start అయిపోయింది, రోడ్డు మధ్యలో అటూ ఇటూ కాకుండా మా auto ఉండిపోయింది.

Traffic police ఏమో ఆటో తియ్యమని అవతల పక్క నుంచి అరుపులు! చివరకి ఎలాగో ఓ పక్కకి ఆటో పెట్టాడు ఆటోవాడు. మళ్ళీ ఇంకో ఆటో పట్టుకుని station చేరేసరికి train platform మీద వచ్చి ఉంది.

" మరీ త్వరగా వస్తాం ఏమో అన్నావు కదా. చూడు ఏమైందో! మరీ ఎక్కువ సేపు ఏమీ లేదు train start అవ్వటానికి. నువ్వు చెప్పినట్టు late గా బయల్దేరితే ఏమయ్యేది" అన్నారు నాన్నగారు.

"నిజమే" అన్నాను బిక్క మొహం వేసుకుని.

Train ఎక్కి సామాను సర్ది కూచున్నాము. బయల్దేరటానికి ఇంకా 10 నిముషాలు ఉంది.

పక్కన side berth ఒక అబ్బాయి ది. ఒక 5 ,6 మంది అబ్బాయిలు వచ్చి సామాను పెట్టి కిందకి

వెళ్ళారు. అంతకు ముందు Ticket నా చేతికి ఇచ్చి జాగ్రత్త గా పెట్టమని నాన్న చెప్పారు. సరిగ్గా అప్పుడే "ticket ఏది" అంటే, "నాకిచ్చారా" అని నేను తెల్ల మొహం వేసి, ఆలోచించి, "అందులో పెట్టా, ఇందులో పెట్టా" అనుకుంటూ వెతుక్కోవటం తో ఆ వచ్చిన వాళ్ళని సరిగ్గా మేము చూడలేదు.

ఒక 2 నిమిషాలు అయ్యాక ఒక అబ్బాయి వచ్చి "సామాను కొంచెం చూస్తూ ఉండండి" అని చెప్పి వెళ్ళాడు. "సరే" అన్నాము.

మళ్ళీ ఇంకో 2 నిమిషాలు అయ్యాక ఇంకో అబ్బాయి వచ్చి "సామాను చూస్తూ ఉండండి" అని చెప్పాడు.

నాకేమీ అర్ధం కాలేదు. "ఇదేంటి, వీళ్ళకి ఇంత చాదస్తం!? అంత మంది వచ్చి అన్ని సార్లు చెప్పాలా?" అనుకున్నా మనసులో.

నాన్న వెంటనే "ఇప్పుడే ఒక అబ్బాయి చెప్పాడు, సామాను చూడమని, ఇంతకీ సామాను ఎవరిది అనుకోవాలి బాబూ?" అన్నారు.

"అవునా" అని ఆ అబ్బాయి confuse అయ్యాడు. "ఇటు వైపు వెళ్ళాడు ఆ అబ్బాయి" అని నాన్న చెప్పారు అతనితో.

"మొదట వచ్చిన వాడు genuine person కాదు" అన్నారు నాన్న.

"మీకు ఎలా తెల్సు?" అన్నాను.

"వాడి మొహం చూస్తేనే తెలుస్తోంది" అన్నారు.

"ఆ అలా ఎలా చెప్పగలరు?" అని నేను వాదించబోయాను.

ఇంతలో, ముందు చెప్పిన అబ్బాయిని తరవాత వచ్చిన అబ్బాయి, అతని friends తీసుకుని వచ్చి "ఇతనేనా మీతో సామాను చూడమని చెప్పినది?" అని అడిగారు. అవునని చెప్పాము మేము.

"ఏంటి బాబూ, నా సామాను నువ్వు చూడమని ఎందుకు చెప్పావు?" అని ఆ అబ్బాయిని కిందకి తీసుకుని వెళ్ళారు వాళ్ళు.

జరిగిన విషయం నాకేమీ అర్ధం కాలేదు.

"వీళ్ళు అంత serious అవ్వటం ఎందుకు? సామాను చూడమనే కదా చెప్పాడు, అందులో తప్పు ఏముంది?" అన్నాను నాన్నతో.

"అందుకే మరి నీకేమీ తెలీదు అనేది" నవ్వుతూ అన్నారు నాన్న.

"సామాను చూడమని చెప్పి, కాసేపు ఆగి వచ్చి తీసుకుని వెళ్ళిపోతాడు అదే మరి మోసం అంటే "

అన్నారు.

"ఓహో " అన్నాను నేను ఆశ్చర్యం గా.

"అన్నట్టు Face reading ఏదో తెల్సు అన్నట్టున్నావు ఇందాక?" నవ్వుతూ అన్నారు.

మళ్ళీ బిక్క మొహం వేసి, నోరు మెదపలేదు నేను.

మీ సూచనలూ, సలహాలూ రచయిత్రి శ్రావ్య కి తెలియజేయండి.
మీ అభిప్రాయాలు రచ్చబండ లో తెలియచేయండి